

РЕШЕНИЕ

№ 8315

гр. София, 02.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 09.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Иванка Александрова, като разгледа дело номер **13377** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на Я. Н. – гражданин на П. срещу Решение № 4УПВР- 84/03.12.2025г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна.

В жалбата се излагат съображения за нарушение на материалния закон, според жалбоподателя решението на Председателя на ДАБ не отчита факта, че той не може да се завърне безопасно в П., където е заплашен от преследване.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. Т. – служебен защитник. Моли жалбата да бъде уважена по съображения, че административният орган е извършил формален анализ на фактите, без да направи оценка на индивидуалния статус на молителя, както изисква закона, без да отчете конкретния риск, свързан с конкретното лице. Административният орган не е отчетел факта, че при евентуалното връщане на молителя в П., същият ще бъде изложен на реален риск от нечовешко и унижително отношение, поради социалната му уязвимост, крайна бедност и липсата на ефективна държавна закрила. Намира показанията на жалбоподателя за последователни и логични, поради което оценката на достоверността, касаеща фактите е извършена в противоречие с установената в страната практика и процесуално правните норми на АПК.

Ответникът – Интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците - Министерски съвет чрез юрк. П. оспорва жалбата, като намира, че решението е издадено без да са нарушени правата на жалбоподателя, обсъдена е цялата бежанска история на молителя, разгледани са и основанията за предоставяне на хуманитарен статут като е прието, че става въпрос за икономически мигрант,

което е причината молбата да бъде отхвърлена като явно неоснователна.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

В проведено интервю с рег. № УП-18197 от 25.11.2025 г. Я. Н. посочва, че напуснал нелегално П. преди 4 години, минал транзит през И. и отишъл нелегално в Т., като една година бил в център за бежанци. Разказва, че след това 2-3 месеца работел, но бил заловен и отново бил затворен в центъра за една година. Твърди, че след излизането от центъра работил по селата земеделска работа и след като неговия брат му помогнал от П. с пари, 20 дни преди настоящото интервю тръгнал към българската граница. Казва, че минали граница пеша, с помощта на каналджии, после се качили 8 човека в един автомобил, но полицията ги задържала. Мотивира молбата си за международна закрила с обстоятелството, че в неговата родина няма работа, а трябва да омъжи сестрите си. Казва също, че неговите родители са възрастни и не могат да работят и трябва да се грижи и за тях. Според думите му той лично никога не е членувал в политическа партия или организация.

Същият твърди, че никога не е бил съден или осъждан в държавата си по произход. Отрича да е имал проблеми във връзка със своята етническа принадлежност и религията, която изповядва.

В оспореното Решение № 4УПВР- 84/03.12.2025г. Интервюиращият орган при Държавна агенция за бежанците е приел, че за Я. Н. не са налице предпоставките за предоставяне статут на бежанец по ЗУБ, тъй като общата обстановка в П. сама по себе си не дава основание за страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а посочената от молителя причина за напускане на страната му по произход, а именно защото в П. няма работа, не е свързана с неговата раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група и не се оценява като релевантен мотив за предоставяне на статут на бежанец.

Изложените мотиви от чуждият гражданин са приети от административния орган за правно незначими и по смисъла на чл.9 от ЗУБ, тъй като той не е напуснал страната си по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко, или унизително отнасяне, или наказание, не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Разгледан е случаят му и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, в духа на тълкуването, дадено в Решение от 17 февруари 2009 г. на Съда в Л. по дело № С-465/07 на чл. 15, б."в" от Директива 2004/83/ЕО (отм. с Директива 2011/95/ЕС). Според цитираното решение силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт се преценява от компетентните национални органи, до които е подадена молбата или съдилищата, до които е отнесено решението за отказ на подобна молба. Изрично в тълкуването е признато правото на преценка за силата на степента на безогледно насилие, характеризиращо въоръжен конфликт. Съгласно пълзящата скала, посочена в т. 39 на решението на Съда в Л., в колкото по-голяма степен молителят съумее да докаже, че е конкретно повлиян от фактори, имащи пряко отношение към личното му положение, толкова по-слаба ще трябва да е степента на безогледното насилие за него, която се изисква за търсенето на субсидиарна закрила. Молителят не е напуснал П., поради наличие на въоръжен конфликт или след това такъв да е налице, поради което и тази хипотеза е неотнормисима към неговата лична история.

Приложена по делото е справка с вх. № МД-02-607/18.11.2025 г. от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, от която е видно, че макар ситуацията по сигурността в П. да е сложна и променлива, общата обстановка в страната не дава основание да се приеме, че по отношение на молителя е налице страх от преследване. От цитираната справка не може да се направи

обоснован извод, че П. се намира в състояние на въоръжен вътрешен или международен конфликт. Общата обстановка, свързана със сигурността там е сравнително добра и не може да се приеме, че евентуалното завръщане на кандидата в родината му по произход би довело да някакви неблагоприятни последици за него. П. е приета за сигурна страна на произход и съгласно Решение № 247 на Министерския съвет (МС) от 03.04.2024г., като съгласно действащите разпоредби на ЗУБ, концепциите за сигурна страна на произход и трета сигурна страна могат да бъдат приложени в рамките на т.нар. „ускорено производство/процедура“, регламентирана в чл. 70 и ал. 1, вр. чл. 13 от посочения закон, каквато е настоящата.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна. Напълно се споделя становището на административния орган, че на фона на изложените мотиви в бежанската история на лицето, би могло да се направи обоснован извод, че в конкретния случай става въпрос за икономически мигрант, а не за лице, нуждаещо се от международна закрила.

В § 62 от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец, издаден от Службата на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, мигрантът е дефиниран като лице, което по причини различни от изброените в определението за бежанец, дадено в Женевската конвенция от 1951 г. и Протокола от 1967 г., доброволно напуска страната си, за да се засели другаде. Той може да прави това от желание за промяна или приключение, или по семейни или други причини от личен характер, а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец. При първоначалното си преминаване на територията на Република Б. от Т., чуждият гражданин е бил задържан от българските власти, видно от Заповед № 4537ПАМ-49/06.11.2025 г. на ГПУ „Ново село“, от което може да се направи обоснован извод, че лицето е имало намерение да премине нелегално през нашата територия за друга държава.

Кандидатът не сочи други релевантни причини, обосноваващи опасения от преследване - не е политически ангажиран, не е бил арестуван или осъждан, не е имал лични проблеми във връзка с етническата или религиозната принадлежност. По време на проведеното интервю посочва, че никога не е бил заплашван лично и не обосновава основателни опасения от преследване по причините, посочени в чл. 8, ал. 1, от ЗУБ. Изрично заявява, че не е бил обект на репресии, а е напуснал родината си по икономически причини, като крайната му цел е била отиде в Италия (лист 31 от делото).

Липсват и предпоставки за предоставяне на хуманитарен статут. Твърдения, че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция, Я. Н. не прави. Установената фактическа обстановка не дава основание да се приеме, че той е бил принуден да напусне държавата си по произход, поради реална опасност от изтезание или нечовешко, или унижително отнасяне, или наказание, той не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗУБ. Изключена е възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, предвид данните в приложената по делото справка с вх. № МД-02-607/18.11.2025 г., изготвена от Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ.

Неоснователни са възраженията на адв. Т., че административния орган е извършил формален анализ на фактите, без да направи оценка на индивидуалния статус на молителя, тъй като е правно ирелевантен за закрилата по чл.8 и чл.9 от ЗУБ евентуален риск за молителя, свързан с неговата социална уязвимост, крайна бедност и липсата на ефективна държавна закрила. Оценка

на достоверността, касаеща фактите административният орган дължи, само доколкото те се относими към обстоятелствата, които законът изисква да са налице за предоставяне на международна закрила.

Поради изложеното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, I АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. Н. – гражданин на П. срещу Решение № 4УПВР- 84/03.12.2025г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което е отхвърлена молбата му за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна.

Решението е окончателно.

Съдия: